

Yalnızlığın Hüzünü

– cirik · 19 Ekim 2020

---

yalnızlığım üşüyor
sokakların kırıgın sessizliği yürüyor
kim açıyor kimsesiz yüreğini
derin hıçkırıklarıyla bir kadın geçiyor
içimde susmayan ağlayışlar
beni sokaklara sürgün ediyor
yoruluyorum şehrin seslerinden
yağmurun içinde bir damla olsam
gezinsem seninle
bir rüya teması işliyor gözlerin
bir ceylanın suya inmesidir
senin bana gelişin
birlikte yaşlansaydık
bu şehri daha mavi yapacaktık
trene bindiğin gündü
beni yalnızlığa
kendini özgürlüğe mi ? verdin
oysa ikimizi de esir aldı geçmişimiz
çıkamaz çizgileriyle tenlerimiz...

mustafa kaya
19.10.2020